

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

En an. 180 Lei
Pe jumătate 90 Lei
In America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei, a doua și a treia oră 4 Lei.

Refacere anevoioasă

Când scapătă vr'un om tinăr: se poate ridica ușor. — Când cade vr'un meteleu bătrân, ori o societate, sau chiar statul: se ridică mai anevoie

de GAVRIL TODICA

Când un poșindic de băiat se re-stoarnă cu raita în sus, el sare pe picioare ca un gumilastic, de par'că nu i-s'ar fi întâmplat nimic.

Când își pierde cumpătul vr'un meteleu greoiu: el încă se ridică, dar căzându-se mai întâiu, svârcolindu-se prin cel noroiu, dacă a căzut în tină, ori târându-se ca vai de el pe luncușul înghețat, dacă nenorocirea l-a făcut să cadă iarna pe gheață.

Când se rostogolește iarna de pe picioare vr'un om mai în vârstă: el își poate scinti piciorul, ori mâna, și peste tot se poate nenoroci așa de tare, încât să-l ducă cu carul de pe locul nenorocirii.

Cam așa e și cu scăpătarea economică a oamenilor singuratici, a societăților, statelor.

Când își pierde averea vr'un om tinăr, dar isteț și harnic: putem avea toată nădejdea, că încurând se ridică pe picioare. Se apucă de lucru; se lasă de năravurile rele, ce le-ar fi avut, grijește mai bine de gologani, își mai aduce aminte de învățăturile bisericii — și se intramă.

Când se prăbușește vr'un om mai în vârstă, sau vr'o societate: întremarea merge mai greu:

Când se prăbușește statul: refacerea lui e cea mai anevoioasă. Iute se răstoarnă, greu se ridică.

Războiul trecut a păpat averile tuturor statelor, cari s'au invârtit în hora tunurilor. Statele s'au prăbușit economiceste.

Acum scoale-se dacă pot...!

Cele mai vânjoase, mai istețe, s'au sculat cum s'au sculat. Unele binisor. Altele mai amețite.

Unele se svârcolesc și acuma să sară în picioare.

Altele se frământă tot în noroiu.

Mai de grabă s'a ridicat Anglia, fiind ea cea mai vânjoasă dintre țările cari au purtat războiul.

S'au înviorat binisor, Italia, Belgia, Franța, Cehoslovăcia, Ungaria.

Se svârcolesc să se pună în picioare România, Sârbia, Germania, Bulgaria, Polonia.

Se frământă în glod și noroiu Rusia.

Se cere multă istețime din partea cârmuirilor, mult noroc, ca să poți scoate din vârtoape o țară, cum e și România noastră.

Încă mai astă vară, am scris în coloanele acestei foi, că numai prin muncă încordată ne putem smulge la bine. Munca roditoare nu se poate pune la cale fără de bani.

Ne-ar trebui bani grozav de mulți, ca să se poată pune în picioare toate întreprinderile, câte s'au prăbușit în acești 10 ani din urmă.

Cârmuirea noastră, prin împrumutul străin, abia a putut face rost de a *cincia parte*, din banii câți amintiam, că ne-ar trebui.

Dacă nu se va opinti, să câștige și restul de patru cincimi, ne putem aștepta la mai rău. Căci dacă nu poți munci, nu poți suporta povara cametelor îngreunate. Poate așa, să reduci cheltuielile.

Dar reducând cheltuielile se pot ivi alte încurcături.

Și iacă așa, un rău se înlănțue cu alt rău, dacă nu ai puterea și curajul să lecuiești cu muncă roditoare toate nevoile dela rădăcină.

Poate că vom spune mai multe pe tema asta, dar deocamdată cred oă înțeleg și cetitorii greutatea cu care se poate scoate o țară din noroiu.

Mama dlui Maniu greu bolnavă.

Reîntorcându-se dl Maniu dela serbările din Alba-Iulia, la Brașov l-a așteptat o telegramă, care-i da de știre că bătrâna sa mamă, având 84 de ani, se află greu bolnavă la Bădăcini. Dl Maniu a plecat numai decăt și a cercetat-o. Observăm că bătrâna doamnă este îngrijită de fată-sa Clara, care este călugăriță.

Dorim grabnică însănătoșare bătrânei doamne, care este sora fostului vestit luptător național Dr. Iuliu Coroian, despre care pomește și cântecul lui Lucaciu.

Școala Normală de băieți din Gherla la Bunești

Era o zi frumoasă în Dumineca Sfinților Păriați, când elevii normaliști sub conducerea Dlui profesor Dr. A. Taloș și a Dlui V. Bârsan st. teolog și pedagog, se reîntorceau dela sf. biserică cu inimile pline de bucurie, cu fețele senine și pasul grăbit, ca să se pregătească pentru excursia dela Bunești, unde avea să se facă o serbare culturală.

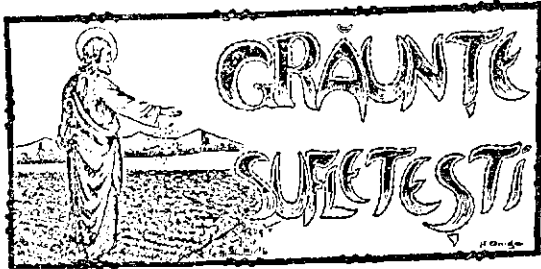
Piecarăm pela ora 10. Drumul ne ducea peste câmpii împodobite cu iarbă și flori, în aer plutia mirosul plăcut al florilor, ciripitul păsărilor, cari toate parcă ne iuțiau pasul spre culmea dealului ce desparte orașul Gherla de comuna Bunești. După un drum de 4—5 km. sosim în sat unde oamenii în haine de sărbătoare, tineri, bătrâni și bătrâne cu nepoții de mână, fete, flăcăi și copii, veniau pentru a înveseli inimile celor sosiți.

Programul se predă într'o sală a școlii primare, care în curând se dovedește neîncăpătoare, căci poporul umple sala și curtea școlii, ascultând cu mare atențiune vorbirea Dlui prof. Dr. Taloș, care prin cuvinte alese a stors multe lacrimi din ochii ascultătorilor arătându-le printr'o scurtă reprivire istorică ce-am fost... ce suntem și prin muncă ce putem ajunge. Corul delectează publicul cu cântece armonioase de conținut patriotic și altele de conținut popular, cari toate lasă amintiri neșterse în inimile tuturor. Orchestra școlii execută arii frumoase: Călușerul, Bătuta și alte bucăți artistice. Se declamă poezii de caracter religios, patriotic și anecdote. Se predau dialoge, cari toate au avut succesul dorit, datorită căruia ochii ascultătorilor erau scâlțați în lacrimi, când de jale, când de bucurie, după felul subiectelor. Laudă se cuvine celor ce le au executat. Terminându-se programul până se depărta publicul din sală, orchestra executa diferite dansuri și doine românești.

La sfârșit părintele local Mult On. A. Papiu, mulțumește prin cuvinte alese atât conducătorilor cât și elevilor pentru faptul că, nesocotind oboseala drumului, au descins cu drag în mijlocul poporului, să samene povețe bune și să deie îndrumări sănătoase.

Poporul plin de viață și bucurie, se uita cu duioșie cum părăsiam satul și ne îndreptam spre casă. Soarele se cobora încet spre sfințit. O liniște misterioasă domnia peste dealuri și ogoare; holde frumoase, iarbă și flori, ne însoțiau pe tot drumul ce ducea spre vechiul nostru oraș.

Vasile Bârsan

La încheierea anului școlar, sau Dumineca a XVI-a după Rusalii

Mateiu 25, 14-30.

14. Zis-a Domnul asemănarea aceasta: Un om, mergând departe, a chemat slugile sale și le-a dat lor averea sa,

15. și unuia i-a dat cinci talanți, altuia doi, iară altuia unul, fieștecăruia după puterea lui, și îndată s'a dus.

16. Deci mergând celce luase cinci talanți, a lucrat cu ei și a făcut alți cinci talanți.

17. așisderea și cel cu doi, a dobândit și el alți doi.

18. Iară celce luase unul, ducându-se a săpat în pământ, și a ascuns argintul domnului său.

19. Și după multă vreme venit-a domnul slugilor acelora și a luat socotela cu ei.

20. Și venind celce luase cinci talanți adus-a și alți cinci talanți, zicând: „Doamne cinci talanți mi-ai dat, iată alți cinci talanți am dobândit cu ei”.

21. Iară domnul său i-a zis lui: „Bine, slugă bună și credincioasă, peste puțin ai fost credincios, peste multe te voiu pune: intră întru bucuria Domnului tău”.

22. Și venind celce luase doi talanți a zis: „Doamne, doi talanți mi-ai dat, iată alți doi am dobândit cu ei”.

23. Și i-a zis lui domnul său: „Bine, slugă bună și credincioasă, peste puțin ai fost credincios, peste multe te voiu pune: intră întru bucuria domnului tău.

24. Și venind și celce luase un talant, zicând: „Doamne, te-am știut om greu, seceri unde nu ai sămănat, și adun de unde nu ai risipit,

25. și temându-mă, m'am dus de am ascuns talantul tău în pământ: iată ai altău”.

26. Și răspunzând domnul său, a zis: „Slugă rea și leneșă, știut-ai că secer unde n'am sămănat, și adun de unde nu am risipit:”

27. căzutu-ți s'a deci ție, să dai argintul meu schimbătorilor, și venind eu mi lași fi luat cu dobândă.

28. Luați dară dela el talantul, și-l dați celuice are zece talanți,

29. căci tot celuice are, i-se va da și-i va prisosi: iară dela celce nu are, și ce are se va lua dela dânsul.

30. Și pe sluga cea netrebnică aruncați-o în întunerecul cel mai din afară: acolo va fi plângere și scrâșnirea dinților”.

Acestea zicând a strigat: „Celce are urechi de auzit să audă”.

* * *

Fariseii și cărturarii Iidovilor îl ispiteau într-una pe Isus, crezând că-l vor putea prinde cumva în cuvinte, dar Isus, care le cunoștea gândurile, li rușina cu întrebări la cari ei nu puteau răspunde, și astfel tot ei erau cei păcăliți. Apropiindu-se de moarte se apucă să-și pregătească apostolii pentru viața Domnului,

iar învățăturile le străcura în inima lor prin pilde și asemănări. Cu ceva mai înainte le spusese parabola (pilda) cu slugile, arătându-le că pururea trebuie să privegheze. Le spusese după aceea parabola despre cele 10 fecioare, prin care le arăta cum trebuie să se pregătească pentru a doua venire a sa, iar în parabola aceasta le-a arătat ceace trebuie să știe despre judecata particulară (la care ne vom prezenta fiecare în parte, îndată după moarte), precum și despre răsplata pe care o vor primi ceice vor fi trezi iar nu leneși.

Dar să vedem, când pe rând, înțelesul cuvintelor Mântuitorului.

14. Omul, despre care e vor aci, este însuși Dumnezeu, care nu împărțește darurile sale pe o formă tuturor oamenilor. Darurile acestea sunt de două feluri: sufletești și materiale sau trupești. Cele sufletești sunt: mintea, voința, înțelepciunea și altele; cele materiale sau trupești sunt: sănătatea, bogăția, numele bun, neamul ales și altele. Slugile lui Dumnezeu suntem toți oamenii.

15. Talant se numea la Greci cumpăna cu care se măsură, iar fiindcă și aurul și argintul se măsură pe vremuri cu cumpăna, mai târziu sub talant se înțelegea banul. Un talant valora 6 mii de dinari, adică în banii noștri 6 mii de lei aur. Aici sub talanți sunt a se înțelege darurile sufletești și trupești pe cari le împărțește Dumnezeu oamenilor, fieștecăruia după puterile lui, fiindcă singur Dumnezeu ne cunoaște într'adevăr bine puterile noastre și știe, cât poate lucra unul fieștecarele dintre noi. Domnul acela s'a dus departe și a lăsat vreme destulă slugilor sale, ca să-și poată folosi cât mai bine darurile primite.

16 și 17. Cele două slugi dintâi au învățat bine banii primiți, așa că în scurtă vreme capul banilor s'a îndoit.

18. Cel cu un talant înseamnă pe oamenii cari iau darul lui Dumnezeu în deșert, după cum spune și sf. apostol Pavel în epistola sa a doua către Corinteni, la cap, stih 1. Unii ca aceștia îngroapă darul primit, adică leneșesc, și nu cearcă să și-l înmulțească nici pe seama lor nici pe a altora.

19. Că Domnul a venit după multă vreme arată că slugile au avut vreme destulă ca să-și înmulțească talanții primiți, iar, după unii sfinți Părinți, mai arată că venirea a doua a Domnului, adică judecata din urmă, nu este așa de aproape după cum își inchipuesc pocăiții.

21. Cu cuvintele: „peste puține ai fost credincios, peste multe te voiu pune” Domnul Hristos arată că darurile pământești sunt foarte neînsemnate față de cele cerești. „Intră întru bucuria Domnului tău” înseamnă: fă-te părtaș și tu de fericirea cea nemărginită a lui Dumnezeu.

24. Sluga leneșă se scuză cu asprimea stăpânului său.

25 și 26. Stăpânul însă îl pedepsește tocmai din motivul acesta; tocmai fiindcă-l știa atât de aspru, sluga trebuia să fie cât mai harnică. „Iată ai altău”, adică mai mult nu poți să ceri dela mine. Și răspunsul acesta este un fel de obrăznicie. „Slugărea”, care nu te sfiștii a învinovați pe stăpânul tău, ca să te speli de vina ta. „Lenesă”, Domnul a băgat de seamă că nu temerea de asprimea stăpânului a fost pricina îngropării talantului, ci lenea, păcatul acela mare și atât de obișnuit.

27. În cazul cel mai rău, adică dacă tu n'ai avut curajul să lucrî însuși cu el, să-l fi dat schimbătorilor, în mâna cărora nu se pierde, și astfel puteai câștiga și tu cel puțin un jumătate de talant.

28. Stăpânul îl pedepsește mai întâiu cu aceea că-l ia talantul, și apoi poruncește să îl dea celui cu 10 talanți, voind să arate prin aceasta că celce înmulțește cu sârguință harul

sfințitor primit dela Dumnezeu, poate avea nădejdea că va mai primi și alte daruri, când celce nu se silește a-l înmulțit prin fapte bune, ci-l face neroditor și nefolositor, și astfel pierde și pe care-l are, pentru că s'a dovedit nevrednic de el.

De altfel și în viața de toate zilele vedem că oamenii cari au mai mult, sunt de obicei și mai sârguitori, căutând să-și înmulțească și mai mult averea materială sau sufletească; când celce au mai puțin, sunt de regulă mai nepăsători, mai trândavi, mai puțin stăpâniți de dorul de muncă. Dacă însă toată lumea a judeca asemenea acestora, lumea n'ar mai înainta nici în privința sufletească, nici în cea trupească. Dumnezeu însă cere, după cum vedem și din pilda aceasta, propășirea neamului omenesc pe toate căile.

30. Pedepșa care i-se dictează leneșilor este cât se poate de mare, întunerecul cel mai din afară, plângere și scrâșnirea dinților. Dacă aici se poate vedea, că Dumnezeu nu pedepsește numai pe celce a săvârșit fapte rele, și pe celce a întrelăsat să facă fapte bune.

Cuvintele din urmă sunt adause dela cap. 13, stih 9, a evangheliei sfântului Mateiu.

* * *

Nu se poate o evanghelie mai potrivită pentru sfârșitul anului școlar decât aceasta. Și elevii dela școală se aseamănă întru toate slugilor din sfânta evanghelie de astăzi. Și dintre ei unii au primit cinci, alții doi, iar alții un talant. Două din trei părți își cam fac datoria, ceealaltă parte însă își îngroapă talantul și sunt leneși. Când li întreabă apoi părinții, că pentru ce au rămas corigenți s'au repetenți, se scuză cu fel de fel de minciuni, și bagă de vină de regulă învățătorilor și profesorilor, întocmai ca sluga cea leneșă.

Dupăcum nu i-a crezut însă stăpânul slugii celei leneșe, așa nu trebuie să creadă nici părinții copiilor celor leneși ai lor. Că învățătorul s'au profesorul numai bucura se poate, când vede că un elev de al său face ispravă, iar nici decum nu se poate întrista și cu atât mai puțin li poate vrea răul.

Lenea n'a fost nici când mai răspândită între elevi ca astăzi, așa că acum $\frac{1}{3}$ și $\frac{1}{2}$ dintre elevi sunt leneși. Vremurile de după războiu, pilda celor ce se îmbogățesc iute și ușor, cu toate că nu lucră, legiurile școlare rele și mereu schimbate, precum și multele protecții pe cari și-le câștigă o seamă de elevi și leneși. Nici când n'au furat elevii atâtea (ca vorba aici de furturile la lucrările în scris și de tragerea pe sfoară a profesorilor) ca astăzi, iar văzând că atătora le-a succedat cu toate acestea să isprăvească școalele și să ajungă la rezultat, s'au făcut și mai răi, și mai leneși. E o adevărată jale să constați, cât de puțin elevii își fac datoria în ziua de astăzi, cât pierd numai banii părinților și se învață a trage „chiulul” cum s'ar zice.

Nu-și dau seama acești nefericiți de elevi cum își sapă prin această înșși groapa, cum înmulțesc numărul oamenilor de nimica, cum se nefericesc și ei și nefericesc și pe părinții lor. Nu-și dau seama că fură vremea cea scumpă a lui Dumnezeu care este cea mai de seamă avere a noastră, că Dumnezeu nu odihnește de loc, ci și acum lucrează, cărmuind lumea, că el urește pe cei leneși și că-i aruncă în întunerecul cel mai din afară, unde este plângere și scrâșnirea dinților. Nu-și dau seama că leneșul asemenea este unei ape stătute, care pute de departe, produce tot felul de viermi și de boale; că lenea este izvorul tuturor relelor, dar mai cu seamă a necurăției; că lenea te face din spirit carne și din carne putoare și putrezime. Nu-și dau seama, că

leneșul este o primăvară fără căldură, fără verdeață, fără muguri, fără nădejde; că „tot pomul, care nu face rod bun, se taie și în foc se aruncă” (Luca 3, 9); că lenea va fi mormântul țării noastre, care în urma atâtor hoți și funcționari netrebnici cari au supt-o până ce au sleit-o, se prăpădește, dacă oamenii harnici și cinștiți nu o vor ști scoate din halul în care se află.

Dragi elevi, dacă mai este în voi și numai un strop de scânteie dumnezească; dacă mai este în voi numai un grăunte de omenie; dacă mai este în voi și numai o leacă de cinste și de bun simț: părăsiți lenea, această perină a diavolului, și ridicați-vă din tina în care vă tăvăliți. Dați nădejde părinților voștri că nu le veți face familia de rușine, și țării, că nu-i veți batjocori neamul. Asămănați-vă izvorului proaspăt de munte, nu bălții puturoase dela șes; albinei celei sprintene, nu viermelui celui urât; pomului celui verde și plin de flori și de roade, nu celui uscat și respingător; slugilor celor ce și-au înmulțit talanții, nu leneșului celui ce l-a îngropat. Fiți creștini și români buni!

Iuliu Maior.

Zece Maiu în Glodeni, jud. Mureș

De când sunt, Românii din Glodeni, o comună aproape maghiarizată, nu au simțit o bucurie mai mare și nu au fost atât de fericiți ca în ziua de 10 Maiu din acest an. În această zi atât de înălțătoare pentru poporul nostru românesc și în acea comună plină de unguri îngâmfaiți, s'a făcut o manifestație românească cum nu a mai fost nici odată până acuma.

În dimineața zilei toți copiii dela școala primară de stat au fost prezenți la școală. Dela școală sub conducerea învățătorului Ion Cioloboc au plecat la sf. biserică. O fericirea nemai pomenită s'a zugrăvit pe fața tuturor părinților când și-au văzut copilașii îmbrăcați frumos în haine de sărbătoare mergând în urma steagului prin mijlocul atâtor unguri cari se uitau cu gurile căscate și plini de dușmănie.

La biserică s'a făcut sfânta liturgie și de acolo într'un număr foarte mare în raport cu

numărul lor din comună, românașii au fost prezenți la școală. La școală au avut loc două conferințe foarte frumoase despre însemnătatea zilei de 10 Maiu; a vorbit Dl notar Marcu Vasile și a desfășurat argumente doveditoare despre răutățile aduse nouă de statul maghiar. Pe urmă a vorbit Dl Eugen Mesaroș preot, tot cu atâta însuflețire. După aceste conferințe a urmat un program foarte bogat desfășurat de elevi sub conducerea inv. Ioan Cioloboc.

Ceva și mai mult s'a făcut în după amiaza zilei de 10 Maiu. Elevii dela școlăle din 3 comune au fost adunați la un loc. Mai la început a ieșit la câmp școala primară din Glodeni, cântând și cu steagul în fruntea rândului. După aceea a venit școala de stat din comuna Sânger tot cu drapelul în frunte, cântând, sub conducerea Dlui Ioan Tobarcea inv. dir. O întâlnire măreață s'a făcut în marginea pădurei când un copilaș a strigat „Trăiască Unirea” atunci a răsunat un „Ura, ura” de s'a cutremurat toată pădurea. După aceea a venit școala de stat din Chinari sub conducerea Dlui Const. Pușză, tot cântând și cu steagul în fruntea rândului. De data aceasta s'a auzit un „ura” și mai puternic. După aceea s'au făcut trageri la funie, s'a jucat de toate școlăle „Hora unirii” și s'a desfășurat un program foarte bogat. Toate aceste lucruri s'au făcut sub conducerea Dlilor Ioan Cioloboc învățător, Marcu Vasile notar și Eugen Mesaroș paroh. Aducem mulțumita noastră acestor domni cari știu în diferite chipuri să-și facă datoria.

Correspondent.

O familie preotească rară. Gazeta oficială a Papei arată că zilele trecute a fost hirotonit de preot P. Cadon în Freiburg din Elveția. Interesant e că părintele Cadon este al 25-lea din familia sa, care îmbrățișează preoția sau călugăria. El mai are doi frați teologi, și trei surori călugărițe, un nepot misionar, un unchiu și o mătușă de pe tată cari amândoi sunt misionari, patru unchi de pe mamă sunt preoți, o mătușă de pe mamă călugăriță. Mai are apoi 8 nepoți teologi și 6 preoți. El este cel mai bătrân dintre cei 13 frați, cari trăiesc cu toții.

Plânsoarea unor săteni din jud. Satu-mare

Primum la redacție o scrisoare mai lungă din care tipărim următoarele:

„Domnule Director, Vă rugăm foarte mult în numele comunei Arieșul de Pădure, plasa Hîdega, jud. Satu-Mare, să publicați următoarele plânsori ale noastre. Noi de curând am cerut o anchetă asupra notarului și a primăriei noastre. Și ne-au trimis pe un domn inspector general dela Satu-Mare și nu ne-a făcut nici un lucru de ispravă, poate fiindcă a gustat mai întâi la dl notar din Lăpușel. Dacă s'a început ancheta, lucrurile cele false au fost toate bune, cu toate că a zis d. inspector că dacă află numai cât de puțină vină, face judecată. Și judecata nu s'a făcut. Ci iată că comuna noastră Arieșul de Pădure este păgubită cu 180,000 lei. Nici pe noi nu ne-a aflat de vină, adecă pe oamenii din comună, dar nici pe notar, nici pe primar, cu toate că au scos prestații și de pe niște babe de 70 ani, cari abia sunt în stare să umble.

Noi credem că este lege în țara românească, dar vedem că nu se caută cum ar trebui și nu se descoperă nedreptățile. Noi facem plânsoare, că ori să se facă dreptate, ori să ni-se spuie că nu mai este dreptate nicăiri pe lumea asta.

Am vrea să știe toată lumea plânsoarea noastră. Noi locuitorii alor patru comune din notariatul Lăpușel stăm a bolunzi (a nebuni) din cauza nepreptăților ce le suferim. Rămânem culduși (cerșitori) noi locuitorii acestor sate, dacă nu se cercetează după banii cei mulți pe cari îi scot dela noi cu rînd și fără rînd.

Vă rugăm pe Domniile voastre, să veniți în ajutorul nostru, ca să ieșim și noi la un căpătâi cu durerile noastre.”

*

Publicăm această scrisoare, pentru care, bineînțeles, nu putem lua nici o răspundere și rugăm pe dd. deputați ai județului Satu-Mare, să binevoiască a cerceta stările din numita comună și să caute a vindeca durerile de cari se plîng locuitorii nemulțămiiți.

Foița „UNIRII POPORULUI”.

Noapte de vară

De George Coșbuc.

Zările, de farmec pline,
Strălucesc în luminiș;
Sboară mierlele 'n tufiș
Și din codrii noaptea vine,
Pe furiș.

Care cu poveri de muncă
Vin încet și scârțind:
Turmele s'aud mugind,
Și flăcăii vin de lună,
Hăulind

Cu cofița, pe 'ndelete,
Vin neveste dela râu;
Și cu poala prinsă 'n brâu
Vin cântând în stoluri fete
Dela grâu.

Dela gărlă 'n pâlcuri dese
Sgomotoși copiii vin:
Satul e de vuet plin;
Fumul alb alene ese
Din cămin.

Dar din ce în ce s'alină
Toate sgomotele 'n sat,
Muncitorii s'au culcat
Liniștea-i acum deplină
Și-a 'noptat.

Focul e 'nvelit pe vatră
Iar opaițele-au murit,
Și prin satul adormit
Doar' vr'un căne'n somn mai latră
Răgușit.

Iat'ol Plină, despre munte,
Ese luna din brădet
Și se 'naltă 'ncet-încet,
Gânditoare ca o frunte
De poet.

Ca un glas domol de clopot
Sună codrii mari de brad;
Ritmice valurile cad,
Cum se sbate 'n dulce ropot
Apa 'n vad.

Dintr'un timp și vântul tace;
Satul doarme ca 'n mormânt —
Totu-i plin de Duhul sfânt:
Liniște 'n văzduh și pace
Pe pământ.

Vânătorul nenorocit

Intr'o vreme o trăit un vânător care se ducea într'una la vânat și mai totdeauna se întorcea cu sacul gol. Toți îi ziceau „Vânătorul nenorocit.” Ajunse așa de sărac încât nu mai avea nici un ban și nici chiar o bucată de pâine. Într'o dimineață umbra de colo până colo prin pădure, tremurând de frig și de nemănecare. Nu mâncase de trei zile. Se trânti pe pământ, hotărît să-și curme viața. Pe urmă și făcu cruce și se sculă cu un gând mai bun.

Deodată aude lângă dânsul un sgomot mic care i-se păru lui că iese din iarbă. Se apropie și vede că iarba aceia creștea împrejurul unei prăpăstii în care era o piatră mare, și pe piatra aceia era o sticlă mică. Glasul îi zise:

— Scumpe și bunule vânător, scapă-mă.

Strigarea asta părea că iese din sticlă. Vânătorul o iz, și o apropie de ureche. Glasul slab ca zbărâitul unei muște, îi zise:

— Scumpe și bunule vânător, scapă-mă și te voi îndatora și eu.

— Cine ești, dragul meu prieten? Într'abă vânătorul.

— Nu am nume, răspunse dulcele glas și nici un ochiu omenesc nu poate să mă vadă. Zi-mi, dacă vrei, Murza. Un vrăjitor blestemat m'a închis în sticlă asta și a pecetluit-o cu pecetea lui Solomon și m'a aruncat în pădure aci unde stau de 70 de ani.

Concordatul cu Roma

Invoiala cu Sf. Scaun apostolic dela Roma în fața parlamentului nostru — Arhieriei bisericii ortodoxe în potriua concordatului — Cuvântarea strălucită a Preasfințitului dela Gherla în Senat — Incheierea concordatului va fi recunoscută și întărită de parlamentul român

Cetitorii gazetei noastre știu ce înseamnă cuvântul concordat. Iar celor cari nu știu, le spunem noi acum, că sub concordat se înțelege invoiala sau contractul pe care l-a încheiat țara noastră, încă la 10 Maiu 1927, cu Preasfinția Sa Papa dela Roma, asupra drepturilor și datorințelor pe cari le au în statul român creștinii de lege catolică și asupra controlului pe care îl are statul în viața bisericească a acelorși creștini.

Asemenea contracte are Papa dela Roma cu celea mai multe țări din Europa, chiar și cu acelea, cari nu sunt de credința Romei, ca de pildă țara Sârbilor. Concordatul nu înseamnă că fiii sufletesți ai Romei au într'o țară mai multe și mai mari drepturi decât ceilalți creștini, ci prin concordate Preasfințitul Părinte vrea să aibă garanții scrise, că fiii săi sufletesți pot să-și deprindă neturburați credința lor, iar în schimb, căpeteniile statelor cari fac invoială cu Papa capătă anumite drepturi de control în administrarea averilor bisericești ale catolicilor, precum și unele drepturi la alegerea și numirea episcopilor.

Mai pe scurt, Papa nu cere altceva, decât ca fiii săi sufletesți să se bucure de aceeași ocrotire pe care o au în privința religiei și ceialalți cetățeni creștini ai țării care iscălește con-

cordatul, iar, din partea Sa, Preasfințitul Părinte nu va numi episcopi și alte înalte căpetenii bisericești, decât dintre persoanele pe cari le vrea și statul.

În acest înțeles s'a făcut și concordatul țării noastre cu Papa în ziua de 10 Maiu 1927, când era la cârmă guvernul generalului Averescu. Concordatul îl plănuseră încă mai demult liberalii, dar n'au avut vreme să-l și facă, ci l-a iscălit la Roma d. Vasile Goldiș, ministrul de culte care era la 10 Maiu 1927.

Dar ca invoiala să aibă putere deplină, mai trebuia înfățișată și parlamentului, care să o ratifice sau întărească. Averescanii au căzut însă dela putere și n'au putut să ratifice concordatul iscălit de d. Goldiș. Iar liberalii cari le-au urmat la putere, au tot amânat ratificarea, ca să nu se strice cu căpeteniile și preoții bisericii ortodoxe, cari s'au arătat foarte dușmănoși concordatului, deși nu li privia de loc și nu le făcea nici un rău.

Au plecat și liberalii dela cârmă, și venind guvernul dlui Maniu, concordatul nu mai putea fi lăsat la o parte, căci era în joc onoarea țării. Dacă iscălești un contract urmează să-l și pui în aplicare, ori să-l strici și să declari să nu l mai ții.

Guvernul d-lui Maniu și-a pus deci în

gând să isprăvească și treaba cu concordatul ca să nu fim priviți ca o țară ușuratică, adică una care iscălește și nu isprăvește. Guvernul Maniu și-a zis așa:

— Concordatul cu Roma l-au plănuit liberalii, l-au iscălit averescanii și vedem și noi că este spre folosul țării. Deci, dacă toate guvernurile de până acum l-au voit și-l vor și noi, înseamnă că trebuie să-o și ratificăm un sfârșit cu acest contract, ca să nu ne facem de râsul țărilor, că noi Românii facem contracte și nu le ținem. Cu atât mai vârtos, că pentru țara noastră concordatul înseamnă un lucru de mare folos, adică o împăciuire cu Papa dela Roma, care este părintele sufletesc a peste 30 milioane de creștini din toată lumea. Și de folos și pentru pacea și îndestulirea celor 10 milioane și jumătate de creștini catolici, cetățeni ai României.

În acest scop, concordatul a fost dus spre ratificare sau întărire în fața parlamentului și desbaterile sunt acum în curgere.

Impotrivirea arhieriei ortodoxi.

Precum am văzut mai sus, concordatul cu Roma l-au dorit toate guvernele României mari, despre cari nu se poate zice că ar fi fost alcătuite din catolici. Ba miniștri de culte de până azi, toți au fost ortodoxi cu d. Aurel Vlad dimpreună. S'ar fi crezut deci că invoiala aceasta cu Preasfințitul dela Roma va fi primită fără de nici o împotrivire de către întreaga țară. Însă nu s'a întâmplat așa. Arhieria bisericii ortodoxe s'au ridicat la Senat, prin graiul Mitropolitului Dr. Nicolae Bălan dela Sibiu, au dat taga cu multă înverșunare în potriua concordatului.

Și înalt Preasfințitul dela Sibiu a zis, că prin concordat se face voia Ungurilor și a Românilor uniți, cari ar fi, după părerea I. Preasfinției Sale, într'o singură tabără, dușmănoasă, prin credința în țării și neamului. Iată însă că s'au ridicat Ungurii și au răspuns:

— Nouă nu ne trebuie concordatul

— Prea bine; o să te scap. Pe urmă vom vedea dacă te vei ține de cuvânt.

Vânătorul zise vorbele acestea și sparse sticla: însă nu văzu nimic ieșind dintr'ansa.

— Dar unde ești? întrebă dânsul.

— Lângă tine, răspunse glasul.

— Eu nu văd nimic.

— Aștept să-mi poruncești. Trei zile dearândul am să fac orice 'mi vei cere; zi-mi numai așa; „Du-te nu știu unde și adu-mi nu știu ce“.

— Prea bine; tu vei ști mai bine de cât mine ce 'mi trebuie. Du-te nu știu unde și adu-mi nu știu ce“.

Abia zise vânătorul vorbele acestea și în față i-se arătă o masă plină cu mâncări fel de fel, cari păreau că atunci ieșiseră din cuhnia țarului.

Bietul om, căruia îi era foame, mănca și bău, pe urmă aplecându-se în dreapta și în stânga spre flința nevăzută, îi zise:

„Îți mulțumesc!“

Masa peri și el plecă.

Pe șoseaua pe care umbla, trecu pe lângă dânsul un țigan cu un cal frumos pe care-l furase și pe care se ducea să-l vândă,

— Ah! ce păcat că-mi sunt buzunarele goale! zise vânătorul în gândul lui. Dacă aş avea bani aş cumpăra calul acesta; dar poate că mă va ajuta indatoritorul meu prieten. Murza, dute nu știu unde și adu-mi nu știu ce“.

Îndată aude un sunet, bagă mâna în buzunar și o scoate plină cu aur.

Târgul fu făcut îndată. Țiganul după ce vându calul, se întoarse în pădure și fuieră. Nimeni nu-i răspunde.

„Dorm încă, 'și zice dânsul. Și iutește pasul și intră într'o peșteră unde niște hoți dormeau pe piei de dobitoace.

„Sculați-vă! Săriți! Pasărea e singură în pădure. Are buzunarele pline cu aur. Grăbiți-vă!“ le strigă țiganul.

Hoții incalcă și dau fuga după prada lor. — „Murza! strigă vânătorul văzând că vin hoții la el.

— Iată-mă! răspunde glasul.

— Dute nu știu unde și adu-mi nu știu ce.

Deodată se aude un zgomot mare. O mână nevăzută apucă pe hoți, îi aruncă jos de pe cai și-i leagă așa că nu se mai pot scula.

Vânătorul, după ce mulțumi bunului său prieten, iese din pădure și ajunge aproape de un oraș mare, dinaintea căruia stau soldații în lagăr și se pregătesc de bătaie. Era să vie o armată de Tatauri cu un Khan în frunte, care neputând dobândi mâna frumoasei Milvzara, fiica țarului, vrea să-și răsbune.

Vânătorul cunoaște pe tânăra princeasă. A văzut-o trecând pe un cal mândru, în mână cu o sulită de aur și pe umăr cu o tolbă plină de săgeți. Ea i s'a arătat ca o rază de soare care înveselește ochii și încălzește inimile.

„Murza! strigă el.

Murza îi dă îndată o haină cusută cu aur, o manta bogată, un coif cu pene de struț și un inel de rubine și mărgăritare.

Dânsul se îndreptează spre palat, cere să vorbească împăratului și se îndatorează să împărtășe ordiile vrăjmașe, dacă țarul primește să 'i dea lui de nevastă pe Milovzara.

Ori de cât ciudată i se păru țarului propunerea aceasta, nu putu s'o refuze îndată. Vrea mai întâi să afle cine este, cum îl cheamă, ce avere are acela care are astfel de pretenții. Și îndrăznețul vânător răspunde:

„Mă cheamă Vânătorul Nenorocit. Sunt stăpânul nevăzutului Murza“.

„Este nebun“, își zise țarul.

Cu toate acestea mai mulți oameni d'ai palatului spun că omul acesta seamănă cu Vânătorul Nenorocit. Însă nimeni nu poate ști de unde i-au venit hainele acelea bogate cu care era îmbrăcat.

„Bine, îi zice; arată-ne ce poți să faci cu nevăzutul tău Murza. Dacă vei face întocmai după cum ai făgăduit, îți dau pe fiica mea de nevastă. De unde nu, pun de 'ți taie capul pentru îndrăzneala ta“.

— „Bine“, răspunse vânătorul.

Pe urmă cheamă în ajutor pe Murza.

Trec câteva minute. Nici o mișcare, nici un zgomot. Vânătorul îngălbinește. Țarul pune de'l leagă în lanțuri. Dar d'odată răsun bubuituri de tun. Împăratul și toți din prejurul

și nu-l vrem, pentru că este apăsător pentru noi!

Prin această declarație Ungurii, și cei catolici și cei reformați și unitarii, s'au găsit în tabara I. Preasfințitului dela Sibiu..! Prin urmare, cine este vândut unгурilor? — li-s'ar putea spune Arhierilor ortodoksi.

În orice caz, concordatul cu Roma nu este dorit atâta de catolicii din România, cât de interesele țării noastre întregi, dovadă că l-au primit toate partidele, și liberalii, și averescanii și național-țărăniștii cari sunt la guvern astăzi. Prin urmare, concordatul este folositor pentru statul nostru, căci altfel cum ne putem închipui, că l-ar primi ortodoksi înlocuiți ca d. fost ministru Lapedatu, Averescu și Vlad, ortodoksi toți.

Strălucita cuvântare a Preasfințitului Iuliu Hossu dela Gherla

În ședința Senatului dela 24 Maiu Preasfinția Sa Episcopul Dr. Iuliu Hossu dela Gherla a ținut o foarte frumoasă și temeinică vorbire pentru concordat, arătând că și Marele Rege Ferdinand încă până era la Iași, în război, se gândea la o învoială cu Sf. Scaun dela Roma. Aceeaș dorință a avut-o și mult regretatul Tache Ionescu, vestit bărbat de stat al neamului nostru.

Și a mai spus Preasfințitul că biserica Romei însemnează latinitate, iar noi, ca popor latin ce suntem, nu putem să fim dușmănoși Romei, cetatea de leagăn a neamului nostru.

Biserica românească unită cu Roma a fost totdeauna cetate neînvingătoare a limbii și a simțirilor românești, deci de ce ne-am teme de Vatican, care nu vrea alta, decât ca fiii săi sufletești, să fie apărați și ocrotiți de legi, ca și ceilalți creștini din România mare?

— Noi încă nu vrem alta — încheie Preasfințitul dela Gherla în numele tuturor Românilor uniți — decât să ne păstrăm credința în Dumnezeu, cum au păstrat-o părinții noștri și atunci Domnul Dumnezeu tărie poporului său va da, Domnul va binecuvânta poporul său cu pace! Domnilor Senatori, ratificați concordatul căci faceți bine pentru țară!

Cuvântarea Preasfințitului Iuliu a fost ascultată cu multă sfințenie de întreg Senatul, afară de doi-trei Arhieri ortodoksi, și vorbitorul a fost viu felicitat, semn că

ies în balcon și văd departe legiuni de soldați cu steaguri frumoase și cu arme scânteietoare.

„Nu sunt soldații mei aceia, zice țarul. Nici o dată n'am avut batalioane așa de bine echipate.

— Este armata lui Murza, zice vânătorul.

— Bine; să gonească pe vrăjmaș!

Atunci se văd armatele lui Murza înșurându-se pe câmp. O muzică de război se aude, un nor de praf se ridică în aer, și când praful s'a risipit armatele nu se mai văd.

Peste un minut vine vestea că vrăjmașii sunt bătuti și că va lua de bărbat pe acela care l-a scăpat de cruntul războiu. Frumoasa prințesă e mișcată, roșește, îngălbinește, și lacrimi îi pică din ochi. Vânătorul chiamă încă o dată pe Murza. Lacrămile prințesei se prefac în mărgăritare și diamante. Curtizanii le adună cu lăcomie.

Prințesa zimbește, întinde mâna vânătorului căruia de acum nainte nu'i va mai zice nimeni Nenerocitul — și nunta se făcu cu mare alai.

bătrânii neamului au aprobat spusele însușitului Arhieriu unit.

Tot pentru votarea concordatului au mai vorbit și dd. Alexandru Lapedatu fost ministru liberal și Aurel Vlad, ministrul de astăzi al cultelor (biseriilor). Pentru concordat sunt și celea mai de seamă gazete mari dela București, cari găesc bună și de lipsă învoiala țării noastre cu sf. Scaun dela Roma.

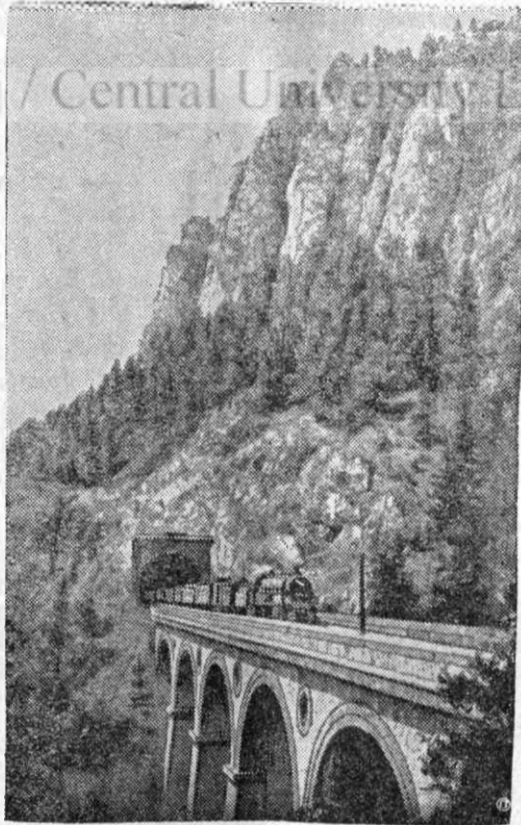
Astfel concordatul, cu toată împotrivirea Arhierilor ortodoksi și a câtorva slugițe, va fi ratificat, adevărat și pus în curgere. Prințurinsul România noastră intră în legături de bună prietenie cu căpetenia bisericească a celor peste 300 milioane de creștini cari mărturisesc credința Romei în toată lumea.

Românii din Cehoslovacia la Alba Iulia

Dincolo de apa Tisei sunt câteva comune românești, pe cari contractele de pace le-au lăsat în afară de granițele scumpei noastre Români. Așa sunt comunele Apșa de mijloc, Apșa de jos, Slatina și altele, loculte de Români străvechi și bravi, urmași ai lui Dragoș Vodă și ai pandurilor lui Pinteza Viteazul.

Bravii Români din comunele *Apșa de mijloc* și *Apșa de jos* (locul de baștină al

Cea dintâiu cale ferată de munte a lumii

Anul acesta, la 21—30 Iunie, se va serbători jubileul de 75 ani al celei dintâiu căi ferate de munte a lumii, care trece peste munții Alpi din Austria, prin minunatul ținut numit Semmering. Căile ferate cari trec prin munți sunt scobite de regulă în stâncă, nu trec însă peste coama muntelui ci prin tunel, care este o gaură mare scobită prin mijlocul muntelui. Dela Câmpia Turzii bunăoră până la Apahida (linia București—Cluj) avem vre-o 4 tunele.

Calea ferată dela Semmering, pe care ni-o înfățișează icoana noastră, încunjură muntele, trece când peste poduri uriașe aruncate peste prăpăstii amețitoare, când prin scobitura muntelui, când prin întărituri zidite de mână omească deasupra pădurilor, râurilor și văilor încântătoare ale munților Alpi, până ajunge la o înălțime de 900 metri, unde trece printr'un mic tunel, ca să ajungă de cealaltă parte a muntelui.

fostului Mitropolit Victor Mihali dela Blaj), luând și ei cunoștință despre serbările frățești dela Alba Iulia, cu dor au dorit să le vadă și să-și scalde și dânsii sufletele în marea bucurie a neamului românesc.

Și atâta au alergat pe la mai marii țării lor, până li-s'a deschis granița și au putut să plece spre Alba Iulia cu inimile înflăcărâte de bucurie și de dor de frați. Iată cum ne descrie această fericită călătorie bunul nostru frate *Nușu Huzo*, din Apșa de mijloc, cetitor al »Unirii Poporului«:

— »Am plecat din Cehoslovacia 60 de persoane în frunte cu Prea Onoratul Domn protopop *Ștefan Pop* și cu Onoratul Domn *Basilin Pop*, paroh. În Sighețul Marmăției am luat trenul la ora 2 jumătate, însoțiti de o mare mulțime de frați Maramureșeni în frunte cu d. deputat *Ioan Bilțiu*. Ajungând la gara Teiuș în 19 Maiu, am fost întâmpinați de către bravii noștri studenți *Ioan Șimon*, *Nicolae Pop* și *Șerban* dela școala de inginerie din București, născuți aici, în comunele noastre din Cehoslovacia.

La Alba Iulia, în ziua cea mare a serbărilor naționale, am defilat și noi cu mare bucurie, după Români Americani, strigând cu bucurie: Trăiască România mare, Trăiască Familia regală română, Trăiască guvernul Maniu, Trăiască deputații Ilie Lazar și Ioan Bilțiu!!!

Și ne-am întors la ale noastre, mângâiați și fericiți, că am văzut cu ochii noștri mărirea neamului nostru și a țării românești. *Iar acum, din depărtare, dorim, ca nici în viitor frații noștri să nu-și uite de noi, precum și noi am dovedit că nu ne-am uitat sângele nostru!*«

În numele întreg neamului nostru și al scumpei noastre țări România mare, iată, vă mulțămim noi, redactorii acestei gazete, scumpi frați din Cehoslovacia, că nu v'ați socotit osteneala să veniți la Alba Iulia noastră cea glorioasă, și vă dorim dela bunul Dumnezeu tărie întru păstrarea simțirilor voastre românești, deapuri înflăcărâte și vii! *Domnul cu voi!* Amin.

Țiganii mănăcători de oameni în fața judecării

Am mai pomenit în gazeta noastră despre laia acelor țigani lipsiți de orice simțire omenească din jur de Cașovia (Kosice, Cehoslovacia), cari au ucis mai mulți oameni și i-au mâncat, ca niște *canibali* din celea mai întunecate pustiri ale Atriceii. Acești tioroși țigani au fost prinși toți și acum se face judecata lor în orașul Cașovia.

Baragladinele sunt foarte încâniți și în fața judecătorilor dau taga despre tot ce au făcut. Sunt însă martori cari spun că înșiși ei, țiganii, s'au lăudat, că au mâncat din carnea celor uciși. Țiganul Hudak a recunoscut în fața temnițerilor, că el a mâncat din sânii unei femei, dar părându-i-se prea dulce carnea, a scuipat-o cu greață. Au recunoscut și alți țigani, că din hoiturile celor uciși au gătit tocană (gulaș) cu cartofi și așa au mâncat-o, plăcându-le mult.

Cioroiul Filke, care a fost dada țiganilor, tăgăduiește însă cu multă înverșunare. Și nu vrea să recunoască până acum decât un singur omor. Iar de mâncarea celor uciși nici nu vrea să audă..!

L-a făcut însă de minciună însuși fra-

tele său mai tinăr, care li aruncă în față toate omorurile și ticăloșiile.

— Tu ne-ai dus la rele, ticălosule! Tu ai făcut hoți și ucigași din noi! De ani de zile laia țigănească n'a trăit decât din jafuri și omoruri.

S'au mai găsit apoi doi țigani muți cari au arătat prin semne că Filke a fost capul răutăților și că și ceilalți țigani au ucis cu el dimpreună.

După asemenea acuze, mai mult ca sigur, că țiganii mâncători de oameni vor fi judeoți la furci.

Un munte de bani

Dacă se pun peste olaltă o mie bucăți hârtii de câte 1000 lei, avem o înălțime de 10 cm. Un miliard (o mie de milioane) de lei în hârtii de câte 1000 Lei, puse peste olaltă ne vor da o înălțime de 100 metri.

Bugetul țării noastre, care este de vre-o 37 miliarde, în hârtii de câte 1000 lei puse peste olaltă ar da înălțimea de 3700 metri. O astfel de grămadă ar putea sta alături de vârful celea mai înalte din munții Carpați.

Ingrijirea napilor peste vară

Pentruca din napi să avem nutreț bun și mult pentru vite, trebuie să-i grijim bine. Indată ce au răsărit, au crescut de vre-o 3—4 degete și s'au întărit, trebuie răriți și săpați întâiadată. Doi napi lângă olaltă nu trebuie să lăsăm. După 2—3 săptămâni trebuie săpați a doua oră. A treia oră se sapă numai atunci, când din cauza ploilor mari, pământul a prins pe deasupra o scoarță tare.

Napii trebuie răriți numai atunci când pământul este destul de uscat. Când plouă sau când pământul se lipește de sapă, nu e bine să se facă nici răritul, nici prășitul napilor.

Napii smulși la rărit, se sădeso din nou în locurile unde sunt mai rari.

Să nu se rupă frunzele napilor pentruca să se dea vitelor, căci se împiedecă creșterea. Napii dela cari s'au rupt frunzele nu sunt destul de hrănitori.

Târgurile săptămânii

Luni, 10 Iunie: Cergăul, j. Sătmăr; Crasna j. Sălaj; Motișul, j. Târnava Mare; Șarmaș, j. Cluj.

Marți, 11 Iunie: Bahnea, j. Târnava Mică; Petriș, j. Arad;

Miercuri, 12 Iunie: Făgăraș; Fântânele, j. Mureș; Marja Mică, j. Bihor; Timișoara;

Joi, 13 Iunie: Mălâncrav, j. Târnava Mare; Baraolt, j. Trei Scaune; Cluj; Proștea Mare, j. Târnava Mică.

Vineri, 14 Iunie: Denta, j. Timiș; Carefalăii Mari, j. Timiș; Petelea, j. Mureș; Săliște, j. Sibiu.

Sâmbătă, 15 Iunie: Biled, j. Torontal; Comloșul Mare, j. Torontal; Periamos, j. Torontal; Steierdorfanina, j. Caraș; Gânești, j. Târnava Mică.

Duminică, 16 Iunie: Beclean, j. Someș; Atid, j. Odorheiu; Gheorgheni, j. Ciuc; Hendorf, j. Târnava Mare; Căpâlnaș, j. Caraș; Cetatea de baltă, j. Târnava Mică; Mănăsturul Unguresc, j. Cluj; Ilea, j. Hunedoara; Marpod, j. Sibiu; Oradea, j. Bihor; Șarmășag, j. Sălaj; Semlac, j. Arad; Aradul nou, j. Arad.

A trăit 130 de ani. Într'un sat lângă Mostar (Iugoslavia) a murit femeia Maria Zofka, în vârstă de 130 ani.

Noul secretar general al ministerului instrucțiunii. Zilele trecute a fost numit secretar general al ministerului instrucțiunii Păr. Dr. Alexandru Borza, fost profesor la liceul nostru de băieți din Blaj, iar mai pe urmă profesor universitar la Cluj. Iată, încă unul dintre bărbaii de mare folos pentru țară, pe cari i-a dat Blajul nostru! Li dorim din inimă spor bun și sănătate!

În județul nostru nu este vărsat negru. Gazetele dușmane guvernului au răspândit vestea, că în județul Târnava-Mică s'ar fi descoperit mai multe cazuri de vărsat negru, și anume, 30 de cazuri în comunele Herepea și Șilea. Dl. prefect Dr. Zaharie Boila a desmintit vestea aceasta, arătând că nici un medic din județ nu știe despre aceasta, și că prin urmare e minciună.

Prima Maiu la Paris

Ziua de întâiu Maiu este sărbătoarea primăverii. Pomii încep a înflori, câmpul a înverzi, păsările a ciripi, așa că toată lumea se simțește ca renăscută. Ziua aceasta și-au ales-o și muncitorii socialiști de pe la fabrici de zi a lor. Și ei doresc să ajungă la o stare mai bună, la libertate și la egalitate. De aceea în ziua de întâiu Maiu nu se duc la lucru, ci se adună și protestează împotriva nedreptăților sociale, făcând pe alocurea chiar revoluții, ca bunăoară anul acesta la Berlin, capitala Germaniei.

Icoana noastră înfățișează poliția și armata franceză, adunată pe un mare bulevard (stradă) din Paris, ca să păzească ordinea, dacă ar încerca să o conturbe cumva muncitorii socialiști. De fapt la Paris nu s'a întâmplat nici o revoluție, fiindcă socialiștii francezi își iubesc patria și sunt iubitori și de ordine.

Cea din urmă dorință a unui fabricant. Un fabricant de ghetete din Navona (Italia) a lăsat cu limbă de moarte, ca a doua zi după moartea lui, să se cheme toți săracii orașului precum și toți copiii familiilor cari au mai mult de 5 copii, și să li-se dea câte o pereche de ghetete. Voința i-s'a împlinit întocmai.

Tinichea din lemn. Profesorul Frosmann din Șvedia încearcă de 25 de ani ca să facă tinichea (pleu) din lemn. În sfârșit i-a succedat. Tinicheaua făcută din lemn s'a dovedit tot pe atât de tare ca și ceaaltă, în schimb însă este mult mai ieftină. Și-a făcut și un automobil din astfel de tinichea, care s'a dovedit foarte bun.

Intîmplare. În legătură cu celea ce s'au tipărit în gazeta noastră nr. 20, despre „Ziua eroilor și 10 Maiu la Blaj” d. Dr. Schieszl ne trimite o întîmplare mai lungă (prea lungă ca să fim datori a o publica în înțelesul legii de presă), în care d-sa spune, că neparticiparea la pomenitele serbări a „adevraților reprezentanți ai celor două biserici minoritare” se datorește întârzierii cu care li-s'au înmănat invitările de către autorități și că d-sa nu a avut calitatea care i-s'a atribuit. Am redat măduva întîmplării d-lui Schieszl, rămânând ca autoritățile vizate să caute, dacă merită acuza care li-se aduce?

Ziua mamei. În America este bun obicei ca într'o zi la an să se sărbătorească ziua mamei. Acest obicei începe a se introduce acuma și la noi. Iată ce trebuie să facem ca să putem sărbători bine această zi;

1. Nu lăsa ca mamă-ta să lucreze Duminică. Isprăvește-i tu toate lucrurile, ca să aibă și ea o zi de odihnă.
2. Caută cele mai frumoase flori și împodobește-i patul și masa.
3. Dacă ești departe de ea, scrie-i o scrisoare, aducându-i la cunoștință vre-o veste bună.
4. Dacă mamă-ta a murit, împodobește-i mormântul cât se poate mai frumos, cu flori. Dacă te-ai afla departe de mormântul ei, caută un mormânt părăsit al unei mame și-i curăță, îngrijește și împodobește.
5. Dacă ști în sat vre-o mamă năcăjită, ajută-o.
6. Dacă ști vre-o mamă în spital, cercetează-o și-i du ceva de mâncare, ori niște flori.
7. Dacă vezi pe stradă vre-o cerșitoare care este mamă, dă-i vreun gologan.
8. Ajută vre-o mamă, în ziua aceea, oricine ar fi ea.
9. Gândurile acestea răspândește-le între cunoștii tăi.
10. Hotărăște-te ca-n viitor să cinstești pe mamă-ta cât mai bine.

Cețea au vinuri de vândut, să nu se supere, că acuma nu le prea caută nimenea vinurile. Anul acesta viile vor da roada foarte slabă și puțină, și astfel vinurile din anul trecut se vor vinde cu mare preț. Să grijescă însă bine de vinurile pe cari le au în pivniță nu cumva să capete vreun gust rău (șmeag). Să stropească viile din bună vreme și cel puțin de cinci ori la an.

Pește vândut cu 50 mii lei. În Kladdova din Bulgaria, niște pescari au prins un pește de trei metri de lung, de un jumătate de metru de lat și de 200 kilograme de greu. A fost un morua foarte mare care avea mulțime iere. L-au vândut cu 17 mii de dinari, ceace în banii noștri face 50 de mii de lei.

A dormit 19 ani. Într'un spital din Iohannisburg o fată s'a deșteptat după dormise într'una 19 ani. În urma unei spaimi mari, fata a căzut în anul 1910, când era de 20 de ani, într'un somn adânc, din care abia acuma s'a deșteptat. Acuma e trează, dar încă nu poate dormi, nici nu se poate mișca, până nu va putea mânca ea însăși, că până acuma a fost nutrită pe cale artificială.

Mățe susținute de stat. În Statele Unite din America de Nord statul susține din bugetul țării mai multe mățe, cari sunt așezate prin biblioteci și arhive, ca să prindă șoarecii. Luând în socotină că șoarecii fac mari pagube în scrisori și cărți, numai lauda îi putem pe americani pentru cumintenia aceasta.

Lăcuste în Africa. În partea de miază-noapte a Africei, mai cu seamă în Algeria, lăcustele își fac de cap. Ele au nimicit anul acesta până acuma peste 100,000 de hectare de sămănături. Șaizeci de mii de lucrători conduși de patru mii de soldați au pornit împotriva lor. Încă de anul trecut acești oameni au adunat ouăle lăcustelor și le-au nimicit. Părțile de țară, unde lăcustele sunt mai dese, sunt împrejmuite cu pereți de tînchea, soldații apoi pușcă asupra lor cu gazuri otrăvitoare, așa că lăcustele cad jos, unde apoi le nimicesc prin foc. Până acuma s'au cheltuit pentru acest scop peste 12 milioane franci francezi.

Omorîți de trăznet. Const. D. Bran din Bălățești, lângă Târgu Neamț, s'a dus la arat. Venind o vreme grea s'a ascuns sub car. Un trăznet l-a omorît numai decît.

Sătenii Iohann Khün și Frideric Mayer din comuna șvabească Sămbăta, de lângă Timișoara, mergând zilele trecute la câmp, i-a apucat o vreme grea. Trăsnetul a lovit trăsura celor doi săteni, aruncând la o depărtare de vreo 20 metri pe Mayer. Când acesta s'a deșteptat, a băgat de seamă că Khün șade mort în trăsura.

Călătoria cea mai sigură e cea cu aeroplanul. Camera de comerț a Statelor Unite din America de nord a întocmit o statistică, după care anul trecut aeroplanele americane au sburat cu totul peste 13 milioane kilometri, pe când toate celelalte țări din Europa laolaltă n'au putut sbura nici 10 milioane de kilometri. În anul 1928 numărul aeroplanelor s'a sporit în America cu 100 la sută, pe când în celelalte țări abia cu 25 la sută. Nenorociri s'au întâmplat cu mult mai puține decît cu trenurile și cu automobilele, așa că se poate spune, că cea mai puțin primejdioasă călătorie este cea cu aeroplanul. După toate acestea e sigur, că peste vreo câțiva ani în America vor fi atâtea aeroplanе câte automobile, și că lumea va călători numai cu aeroplanele și cu baloanele, cruțând prin aceasta vreme și bani.

Zece ani fără de a-și aminti ceva. În anul 1918 un soldat austriac a fost înpușcat în războiu tocmai în cap. Dus la spital, a fost vindecat, dar și-a pierdut memoria, adică nu-și mai aducea aminte de nimica din viață. L-au trimis deci într'o casă de nebuni italiană, unde a stat zece ani, când deodată a început a simți o schimbare mare, și anume a-și aminti, cum îl cheamă, de unde e, unde s'a rînit și așa mai departe. A fost slobozit din casa de nebuni și trimis în Cehoslovacia, de unde este.

Cât a păgubit statul anul trecut. Dl ministru al finanțelor Mihail Popoviciu a arătat, că anul trecut statul a încasat cu totul 30 miliarde, 279 milioane, 282 mii, 667 lei. În cele dintâi trei luni ale anului acestuia statul a mai încasat restante din anul trecut 1 miliard, 144 milioane, 858 mii, 297 lei. Dar de cheltuit s'au cheltuit de fapt anul trecut 37 miliarde și 700 milioane lei, așa că statul a păgubit cu totul într'un singur an 6 miliarde, 525 milioane, 859 mii și 36 lei.

Acelaș ministru a dat poruncă tuturor tribunalelor, să-i arete câte procese de despăgubire prin defraudări (furt) a statului s'au

desbătut în cursul celor 10 ani de când trăim în România Mare, ca să se convingă poporul, ce funcționari cinstiți avem, și ca statul să poată cuprinde averile tuturor celor judecați pentru furt din visteria statului și astfel să se poată despăgubi. Dl ministru crede, că din averile acestea statul își va putea plăti foarte multe datorii, și nu va mai fi de lipsă, să se arunce dări nouă asupra bieților locuitori.

Principe ajuns în casa săracilor. Zilele trecute s'a prezentat la casa săracilor din orașul Stomberg (Germania) un bărbat tînăr, care a spus, că este principele Franz Josef, un strănepot de al fostului împărat austriac cu acelaș nume, și s'a rugat să fie găzduit peste noapte acolo. Poliția i-a cercetat hărțile și a aflat, că tînărul are toată dreptatea. I-s'a dat voie să doarmă, iar dimineața mulțumind pentru sălaș, a plecat pe jos mai departe, spre orașul Trier.

Țara, în care se muncește o lună pe an. Inchipuiți-vă o insulă frumoasă în mijlocul mării, unde nu este nici iarnă prea aspră, nici vară prea caldă, și veți avea idee cam cum poate fi pe insula Lord How, care se află în Oceanul Mare, cam la 350 de kilometri spre sud de Australia. Pe această insulă nu trăiesc decît 120 locuitori, iar și aceștia trăiesc în comun și nu lucrează decît o lună pe an.

Crește acolo un arbore, așa numitul palmier Kenbia, ale cărui roade le vînd pe bani scumpi din cari trăiesc toți locuitorii. De lucru nu au de cît o lună la an, cîtă vreme culeg poamele și le pachetează, trimițându-le în toate părțile lumii. Cu adevărat raiu pe pămînt!

Cum a fost jefuit un țaran. Trei hoți înarmați s'au dus la săteanul Ilie Ciornei din comuna Donușari, j. Soroca, și au spus că vreau să cumpere dela el niște vite. Apucându-i noaptea acolo, l-au rugat să le dea sălaș. După ce a adormit țaranul și soția sa, hoții i-au legat, apoi cotrobîind prin casă, au descoperit în în doșul unei icoane locul undu-și ținea țaranul banii și i-au furat 58 mii de lei.

1200 case nimicite de foc. În orașul Funatru din Japonia un foc mare a nimicit, aproape de tot, 1200 case, omorînd mai mulți locuitori.

Testament făcut sub spânzurătoare. La Smirna în Turcia a fost judecat la săpânzurătoare banditul Cosachi Mehmed, fiindcă a omorît mai mulți oameni. Sub spânzurătoare el a făcut următorul testament:

„Pe dealul Beschi Parmac, sub o peatră, am ascuns 800 galbeni. Voi nu-i veți găsi însă. Dacă i-ați găsi însă totuși, să-i cinstiți societății aviatorilor. La socrul meu am ascunși 10,000 lire turcești. Mai am apoi încă 34 lire de aur, 5 lire sterlinge aur și un ceas de aur. Toate acestea le las săracilor și societății de aviație“.

Iarăș mare cutremur de pămînt în Japonia. În provinciile Miasaki și Oita din Japonia iară a fost un mare cutremur de pămînt, așa încât s'au rupt toate firele telegrafice și telefonice. Nu se știe încă, cît de mare a fost prăpădul.

Nenorocirile dela Alba Iulia. Era cu neputință ca între 3—4 sute de mii de oameni, câți au luat parte la marile serbări dela Alba-Iulia, să nu se întâmple și nenorociri. O studentă a căzut de pe zidul cetății, fiind greu rănită. Doi țărani au fost loviți din fugă de niște automobile și răniți greu. Ei au fost duși la spital. Alți țărani, călătorind pe

tampoanele trenurilor, au căzut jos, alegându-se cu răni grave. Alții au căzut de pe treptele vagoanelor, rîbindu-se mai ușor.

O fată a otelierului Moldovan din Blaj, celui ce i-au fost murit săptămânile trecute singurii doi nepoți, călătorind cu autocamionul dlui Rișă la Alba-Iulia și acesta răsturnându-se în drum spre Sântimbru, și-a rupt mîna. Zace în spitalul dela Sebeș.

Convenire de 30 ani au avut în zilele de 27—28 crt. foștii maturisanți din Maiu 1899 ai Liceului din Blaj. Din 32 bacalaureați, câți au fost în 1899, numai doi au răposat. Ceialalți trăiesc. Unii au ajuns oameni însemnați: 1 canonic (Dr. Ioan Balan), 1 profesor universitar (Dr. Camil Negrea), 1 inginer (I. Negruțiu), 1 inspector școlar (Traian German), 2 medici (Dr. Cornel Circa, Dr. Ioan Moldovan), 2 prefeți (Bănuțiu, Vlaicu), mai mulți avocați, notari publici, preoți, etc.

Raport mai lung urmează în numărul viitor.

Tipicul săptămânii III după Rusalii.

Duminecă, 9 Iunie 1929.

Sămbătă seara, la Doamne strigat-am... 10 stihiri, 7 ale învierii v. 2 și 3 ale sfîntului (dela un arhieru) Mărire și acum dogmatica v. 2. Intrat. Lumină lină. Pohnimenul zilei. *Stihoavna* v. 2. *Acum slobozește...* Troparul v. 2. Deslegare. *Duminecă dimineața, la Dumnezeu este Domnul...* Troparul v. 2. Stihologiile v. 2. Troparele mari ale învierii. Ipacoiu și treptele v. 2. *Toată suflarea...* Evanghelia învierii III. Invierea lui Hristos... Ps. 50. Mărire... și celelalte. Rugăciunea preotului. *Catavasiile Bunei-Vestiri.* După III sedelna sfîntului din Mineiu, după VI condacul și icosul v. 2. *Luminătoarea* învierii III. *Laudele* v. 2. Mărire stihira ev. învierii III și acum „Preabinecuvîntată ești... Doxologia mare.

La sf. Liturghie ale învierii v. 2.

Duminecă seara (inserat comun), la *Doamne strigat-am...* 6 stihiri, 3 ale învierii v. 2. din Octoih și 3 ale sfînșilor din Mineiu (10 Iunie). Mărire și acum a Născ. de Dumnezeu din Octoih v. 2. Lumină lină. Pohnimenul zilei. Invrednicește-ne Doamne... Ectenia de seara. *Stihoavna învierii v. 2.* de duminecă seara. *Acum slobozește* Troparul înșerilor „Arhistrategi ai oștilor cereștilor... ectenia „să zicem toți din tot sufletul... Deslegare.

Starea câmpului

Deși iarna a fost foarte lungă, așa că lucrările la câmp s'au început tîrziu, totuși prin muncă stăruitoare și ajutați și de vreme prielnică, plugarii au putut să lucreze aproape tot pămîntul și se nădăduște, că nu va rămînea nici un petec de loc nelucrat.

O parte din sămănăturile de toamnă fiind stricate de gerul din iarnă, au fost întoarse și înlocuite cu sămănături de primăvară. Așa că deși sunt mai puține sămănături de toamnă ca și în alți ani, totuși aceasta scădere e acoperită cu sămănăturile de primăvară, cari sunt mai multe și mai frumoase ca oricînd. După ținuturi, starea câmpului se prezintă în felul următor:

Basarabia

A plouat bine, mai ales în Bugeac. Sămănăturile sunt frumoase, cu deosebire celea de primăvară. Pășunile și fânățele încă sunt frumoase. Insemințările s'au ter-

minat. Prip unele locuri a căzut grindină, dar n'a făcut pagube.

Bucovina

Nu este pământ nelucrat și neînsemnat. Ploi au căzut din abundență. Câmpul e frumos. Se nădăjduiește o recoaltă foarte bună.

Dobrogea

În județele Tulcea și Constanța au căzut ploi multe, pe când în județele Durostor și Caliacra, ploile au fost mai puține. Munca câmpului se face cu multă sirguintă. Semănăturile, mai ales cele de iarnă, se prezintă bine.

Moldova

Ploile multe căzute în ultimele zile au fost de mare folos semănăturilor. Acestea sunt frumoase peste tot locul. Asemenea și pășunile sunt bine înierbate, așa că hrana vitelor este asigurată.

Muntenia

Ploi mai multe au căzut în județele dela munte, înlesnind mult facerea arăturilor și însemnăturile. În județul Prahova a căzut grindină, făcând pagube mai însemnate în vii.

Semănăturile de primăvară sunt mai frumoase ca și cele de toamnă. Mai ales în județele dela șes se poate vedea aceasta deosebite, căci aici semănăturile de toamnă au ieșit slăbite din iarnă, din cauza înghețurilor puternice. În multe părți a început prășitul porumbului.

În județele de munte s'au ivit omizile în număr mare. S'au luat însă măsuri pentru stărpirea lor.

Oltenia

Ploi mai multe au căzut în părțile de miază noapte, mai puține la miază-zii. În județul Gorj au fost și puține inundații, iar în județul Dolj a căzut și grindină. Semănăturile atât cele de toamnă, cât și cele de primăvară, sunt frumoase. N'a rămas nimic neînsemnat, mulțumită timpului bun și potrivit. S'au ivit omizi la pomi, mai ales în județul Gorj.

Transilvania

A plouat aproape zilnic în toate județele. Ploi mai mari au fost în județele Odorhei, Trei scaune și Târnava mare. Stricăciuni la câmp n'au fost. Semănăturile sunt frumoase. Făcându-se multe însemnături de primăvară, pământul semănat este aproape cât și în anul trecut.

Vitele au nutreț din belșug.

Când trebuie să udăm legumele

Pe vreme de secetă, legumele se udă pentruca să crească bine. Niciodată nu trebuie să se ude legumele cu apă rece. Asemenea nu e bine să se ude când le arde soarele. Pentru udarea legumelor mai bună e apa stătută. Apa se scoate din fântână dimineața și se lasă să stea la soare până seara. Peste zi se încălzește și astfel e foarte bună pentru udat. Udatul legumelor e bine să se facă totdeauna seara.

Mai simțitori la udat sunt castraveții. De aceea e bine să se facă în jurul lor un cuib larg, în care să se pună apă totdeauna seara.

Pentruce cade holda

Când holda cade, avem pagubă destul de mare, căci celea mai multe spice rămân goale, afară de aceea sacerșul încă e îngreunat.

Căderea holdei se întâmplă de obicei după o ploaie repede cu vânt puternic. Dacă paiele nu s'au rupt, cât ce se ivește soarele, holda se ridică. Când însă paiele au fost rupte, holda nu se mai poate ridica și apucă buruienile peste ea, nimicindu-o aproape cu totul.

Holda cade mai ales în pământul gras, dacă e prea deasă. De aceea în astfel de pământ să se samene holda cât mai rară.

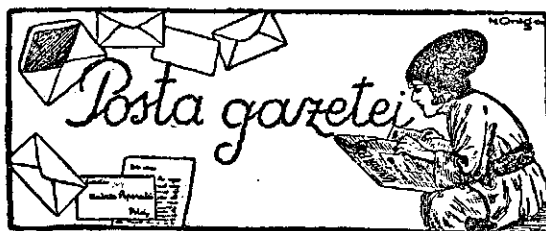
În pământul prea umed iarăși cade holda. În astfel de pământuri totdeauna să se tragă brazde multe de scurgere. Prin aceasta pământul devine mai sbitic și holda nu cade. Căderea holdei se întâmplă și în pământ prea afănat. Acest pământ e bine să se tăvăluiească, pentru ca să se apese bine și astfel rădăcinile holdei să se întărească.

Dacă s'a pus prea mult gunoi pe pământ, iarăși cade holda. De aceea să nu se gunoieze pământul prea tare, căci ce e prea mult nu e sănătos.

Sunt buruieni, cari mai ales pe vreme ploioasă, cresc repede, apucând deasupra holdei, ori se acată de holdă și o trag jos. Pentruca să nu se întâmple aceasta, totdeauna trebuie să se samene semință aleasă și să se are pământul afund și bine.

Oricare econom poate să împiedece căderea holdei, dar numai așa dacă dela început ia toate măsurile, atât în ce privește pământul, cât și în ce privește semănatul și plivitul. În momentul ultim, când holda începe să cadă, înzădar se va trudi, căci nu va putea ajuta nimic.

De aceea fiecare econom să lucreze amăsurat cerințelor locale și poate să fie asigurat, că nu va suferi pagube din cauza căderii holdei.

Moldovan Ioan I. Florea Nouului. În 8 Dec. 1928 am primit Lei 390 în abonamentul DV. dar nu 490 lei cum ne serieți. Din cei 390 lei am trecut restanța pe 1926 lei 30, pe 1927 lei 180, iar 180 pe 1929.

Mihailu Trenea. Cei 180 lei de cari ne întrebați i-am primit.

Gregoriu Siladi, America. Am primit prin Pr. Leon Man 11 dolari din cari am trecut pe 1925 - 3 dolari pe 1926 - 3 dolari, pe 1927 - 3 dolari, iar pe 1928 - 2 dolari.

Am primit în cursul săptămânii câte 45 lei dela următorii: George Fagi Bosa, Ioan Floca, Bărsan Petru, Paulina Bica, Căuș Pavel.

Câte 90 lei. Urcan Simion, Nicolae Maxim, George Moldovan, George Șomlea, Solomon Armean, Bai Ioan, George Sabău, Simion Seliștean, Vasile Rotund, Iosif Voican, Modoc Paul.

Câte 180 lei. Vasile Tătar, Dr. Camil Velțianu, Ilie Dinea, Biserica Budești, Emil Dragomir, Ioan Dezmi-rean, Vasile Groșorean, Papp George, Laslo Ștefan.

Alte sume am mai primit dela următorii: Iosif Căndea lei 220; George Ioan lui I. lei 60 Casa de cet. naț. Ohaba lei 360; George Moisă 360; Ioan Pop 200 lei. Bazil Călugăr 280 lei; Pr. Victor Gergely 240 lei; Mihail Nahrabescki 60 lei; Tomșa Iosif 200 lei; Ioan Rus

Tipografia Seminarului Teologic greco-catolic — Blaj

210 lei; Rus Dumitru 100 lei; P. I. Gârlea 200 lei; Vasile Moga 500 lei; Teodor Teslovan 200 lei; Pr. Traian Mareș 360; Donca Dumitru 100 lei; Ana Pop 360 lei; Nisca Vasile 275 lei; Ilie Ivan 25; Vica Horhat 280 lei; Blăguț Maniac 400 lei;

Redactor: IULIU MAIOR.

Cele mai bune și mai ieftine premii pentru examene sunt fără îndoială:

„Cărțile Bunului Creștin“

cari sunt scrise pe înțelesul tuturor, ne mângâie în necazuri și nefericiri, îmbărbătează în lupta grea a vieții, ne întăresc în credință, ne scapă de desnădejde și ne îndrumă în clipitele de îndoială.

Până acuma au apărut:

Nr. 4, *Darul lui Dumnezeu* (prețul 6 lei)

Nr. 5, *Adevărata fericire* (prețul 6 lei)

Nr. 6, *Taina spovedaniei* (prețul 15 lei)

Nr. 7, *Tălcuirea apostolilor din Duminică de peste an* (cam 400 pagini, prețul 50 lei)

Nr. 8, *Legea strămoșească* (prețul 15 lei)

Toate 5 laolaltă costă 92 lei.

Cereți-le dela toate librăriile și le răspândiți printre cunoscuții și prietenii DVoastre. Celce răspândește cărțile bune, își câștigă mare vrednicie înaintea lui Dumnezeu.

Concurs de edificare

Comitetul parohial din *Cergăul Mare* dă în concurs, cu terminul de 9 Iunie 1929, edificarea caselor noui parohiale. Planul se poate vedea la cancelaria parohială zilnic, unde se vor da și deslușirile necesare.

Cergăul Mare, la 27 Maiu 1929.

Aurel Peculea Ion Muntean
paroh curator prim
(714) 1-2

La Blaj

în apropiere de gara Câmpul Libertății e de vânzare 1 casă 5 camere, pivniță, superedificate, grădină cu 80 pomi roditori, vie 2 1/2 jugăre. Adresați propr. Hotel Transilvania, Moldovan, Blaj

2-3 (738)

De vânzare

În Blaj, str Avram Iancu No 148, o casă cu trei camere, bucatărie, cămară etc. moară cu două pietri, motor de benzină 25 Hp. Ingrășătorie pentru 100 porci.

Informațiuni la Administrația ziarului

755 3-3

RECLAMA

este sufletul comerțului